

altre gran obstacle, és la manca de coordinació entre professors. Molts docents no estan acostumats a treballar en equip o bé, davant la necessitat de fer-ho, es neguen a deixar de treballar de forma individual.

La Reforma es caracteritza per allargar l'ensenyament obligatori fins als setze anys. En conseqüència, en aquest nou sistema romanen a les aules alumnes que als catorze anys segurament haurien optat per abandonar-les. Com avalua aquesta nova situació?

Des del meu punt de vista, aquesta obligatorietat es tradueix en què els alumnes es quedin a l'escola dos anys més a la força, en el sentit més estricte. Són molt pocs els que si als

catorze anys varen decidir no continuar estudiant, canvien d'opinió durant el segon cicle de l'ESO (dels catorze als setze anys). Per ells, aquests dos anys són un mer període per passar a allò que volen fer després i, per tant, no s'esforcen, no estan motivats, no els aprofiten. Això per una banda. Per d'altra, en aquest sistema l'alumne que realment vol aprofitar les classes i és bo acadèmicament parlant, s'avorrex, es desmotiva, perquè el nivell acadèmic mitjà que es dona a les aules, davant tanta diversitat d'alumnes, tendeix a la baixa.

Com s'està desenvolupant el nou disseny curricular?

De moment, s'està desenvolupant amb certs inconvenients. En el nostre

centre, pots fer adaptació curricular, però no pots fer modificació curricular, de manera que els alumnes no poden deslligar-se de determinades assignatures; hi ha d'altres assignatures que estan pensades per un determinat número de places d'alumnes, i com que no hi ha mitjans, molts alumnes, es queden sense poder cursar assignatures per les quals realment estan motivats. Als alumnes els està costant adaptar-se a aquest nou sistema: tenen una càrrega excessiva de crèdits, contínuament canvien de professor, d'aula, estan desorientats. I la gran feina del professor, en aquest sentit, és ajudar-lo a encaminar-se.

Carles Redondo

Professor d'ensenyament secundari. Formador de professorat de secundària
És enginyer, pedagog, psicoesteta.

Com avalua la marxa de la Reforma des de l'inici de la seva aplicació en aquest centre?

En aquest centre, l'aplicació ha estat la que s'ha pogut dur a terme a causa dels recursos humans. Una de les problemàtiques que hi ha és que no hi ha hagut mai una "plantilla" estable, llavors, sempre han estat inferiors al 50% els de "plantilla" fixa i això ha comportat que l'aplicació hagi estat tant lenta. La teoria de l'aplicació ha estat correcta, però la manca de recursos per part de la Generalitat, tan humans com materials, l'ha fet més lenta.

En línies generals, creu que s'està desenvolupant com estava previst?

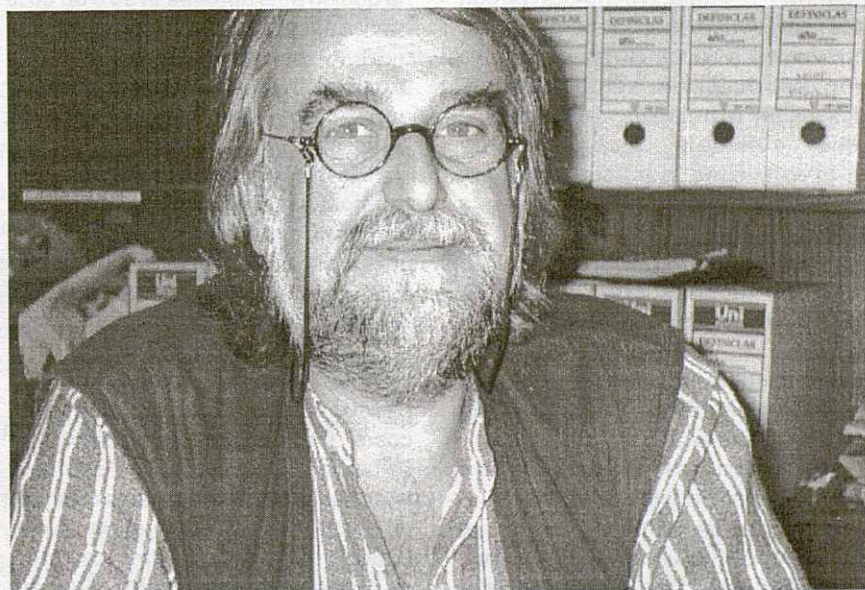
L'Administració només vol que els alumnes vagin a classe i que els professors compleixin amb la seva obligació. Crec que estem complint els objectius, no només de l'Administració, sinó de tota la població que creu en la Reforma.

Quina ha estat la principal dificultat pel personal docent a l'hora de fer efectius els objectius de la Reforma?

Senzillament, que no tenim els recursos adequats.

Els defensors de la reforma afirmen que l'ESO s'adapta a les necessitats de cada un dels alumnes i ofereix un entorn més acollidor i estimulant que redueix el fracàs escolar. Des de la seva experiència, està d'acord amb aquesta afirmació?

Estic d'acord sempre i quan el

professorat estigui en aquesta línia. Hi ha professorat que encara està en la línia dels setanta i només valoren el nivell acadèmic; evidentment, amb aquests no hi podem estar d'acord. Però l'ESO, pel professorat que creiem amb ella, és molt més afavoridora pels alumnes.

Considera que l'actual sistema pot atendre les necessitats de cada alumne?

Tot depèn dels recursos humans. Evidentment, si nosaltres tractem la diversitat, tant en els comuns com en els variables, sí que podem atendre aquestes necessitats.

A la teoria sí, a la pràctica, depèn del professorat.

La Reforma es caracteritza per allargar l'ensenyament obligatori fins als 16 anys. En conseqüència, en aquest nou sistema romanen a les aules alumnes que als 14 anys segurament haurien optat per abandonar-les. Davant d'aquesta situació, considera que la Reforma és capaç de donar resposta al mateix temps a les necessitats dels alumnes més brillants i a aquells més desmotivats o amb més dificultats acadèmiques?

Els alumnes que hi ha aquí, la majoria són rebotats; amb rebotats, vull dir, que pensaven en plegar a una edat i ara han de fer dos anys més i evidentment, ara han d'estudiar. Això